

ian law to the EU law that the Estonian law is in conflict with the EU law, and the conflict can not be overcome through the EU law conforming interpretation, the court must refuse to apply the provision without initiating a constitutional review proceeding. If possible, in such a case the EU law having direct legal effect must be applied.

It is worth stressing that the Supreme Court of Estonia stated that the provisions of the Constitution that were contrary to the EU law will remain valid. So, the matter is of priority of application of the European Union law.

The opinions of Estonian scholars are presented.

Finally, it is underlined that there is an interrelation between the issues of European Union law supremacy and preservation of national sovereignty of the European Union's member states.

Key words: principle of the European Union law supremacy, Supreme Court of the Republic of Estonia, Constitution of the Republic of Estonia, priority of application, national sovereignty.

УДК 342.5

Р. В. НЕКОЛЯК

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРО НАУКУ ТА НАУКОВО-ТЕХНІЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ

Досліджуються становлення і розвиток законодавчого забезпечення регулювання відносин у науковій сфері.

Проаналізовано основні законодавчі акти у сфері наукової та науково-технічної діяльності. Обґрунтовано необхідність вдосконалення законодавства України про науку та науково-технічну діяльність з огляду на значимість науки для подальшого розвитку України.

Ключові слова: наука, науково-технічна діяльність, закон, законодавство.

Неколяк Р.В. Становление и развитие законодательства Украины о науке и научно-технической деятельности

Исследуются становление и развитие законодательного обеспечения регулирования отношений в научной сфере.

Проанализированы основные законодательные акты в сфере научной и научно-технической деятельности. Обоснована необходимость совершенствования законодательства Украины о науке и научно-технической деятельности в связи с значимостью науки для дальнейшего развития Украины.

Ключевые слова: наука, научно-техническая деятельность, закон, законодательство.

Nekliak Roman. Formation and development of legislation on science and scientific and technical activities in Ukraine

The article investigates the formation and development of legislative provision regulating relations in the scientific field.

The article analyzes the basic legislative acts in the field of scientific and technical activities. The necessity of improvement of legislation in Ukraine on science and scientific and technical activities in view of the importance of science for the future development of Ukraine.

Key words: science, scientific and technical activities, law, legislation.

Подальший розвиток держави великою мірою залежить від побудови якісної освітньої і наукової сфери, створення сучасної законодавчої бази наукової та науково-технічної діяльності є вимогою часу.

При дослідженні проблем регулювання наукової діяльності на сучасному етапі та внесенні пропозицій для його покращення доцільно приділити увагу історичному досвіду розвитку правового регулювання відносин у сфері наукової та науково-технічної діяльності.

Правове регулювання наукової та науково-технічної діяльності досліджував А.О. Селіванов, питанням методології науково-технологічної політики присвятив свої праці Б.А. Маліцький, окремі аспекти державного управління у сфері наукової та інноваційної ді-

яльності, діяльності Національної академії наук досліджували Ю.С. Шемшученко, Н.М. Мироненко, В.П. Нагребельний, І.Б. Усенко, В.І. Олещенко, О.П. Гармашова, Я.С. Яцків та інші.

З часу становлення української державності та розвитку української науки приймалися і вдосконалювалися нормативно-правові акти у сфері наукової та науково-технічної діяльності.

З метою створення правових основ державної політики у сфері науки і науково-технічної діяльності 13 грудня 1991 р. був ухвалений Закон України «Про основи державної політики у сфері науки і науково-технічної діяльності» У ньому проголошувалось, що держава надає пріоритетну підтримку розвитку науки як визначального джерела економічного зростання і невід'ємної складової національної культури та освіти, створює необхідні умови для реалізації інтелектуального потенціалу громадян у сфері науково-технічної діяльності, забезпечує використання досягнень вітчизняної та світової науки і техніки для вирішення соціальних, економічних, культурних та інших проблем¹.

Закон визначив роль держави в розвитку науки і техніки, форми та методи державного регулювання в науково-технічній сфері, повноваження державних органів у здійсненні науково-технічної політики. Законом окреслено основні цілі державної науково-технічної політики: примноження національного багатства України на основі використання науково-технічних досягнень та створення умов для досягнення високого рівня життя кожного громадянина, його фізичного, духовного та інтелектуального розвитку, поліпшення умов праці шляхом використання сучасних досягнень науки і техніки, забезпечення вільного розвитку науково-технічної творчості.

Цей Закон заклав основи державної науково-технологічної політики, визначив основні механізми її формування та реалізації.

Проголошення України незалежною державою стало також початком нового етапу в діяльності Академії наук. Указами Президента України «Про забезпечення діяльності та розвитку Академії наук України» від 20 січня 1992 р. № 43 та «Про державну підтримку наукової діяльності Академії наук України» від 22 березня

1994 р. № 100, утверджено визнання Академії вищою державною науковою організацією України, яка одержала статус національної установи².

Важливим нормативно-правовим актом для розвитку науки став Закон України «Про науково-технічну інформацію» від 25 червня 1993 р., який визначив основи державної політики в галузі науково-технічної інформації, порядок її формування і реалізації в інтересах науково-технічного, економічного та соціального прогресу країни³.

Метою Закону стало створення в Україні правової бази для одержання та використання науково-технічної інформації. Науково-технічна інформація це будь-які відомості та/або дані про вітчизняні та зарубіжні досягнення науки, техніки і виробництва, одержані в ході науково-дослідної, дослідно-конструкторської, проектно-технологічної, виробничої та громадської діяльності, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді.

Оскільки, без належного забезпечення науково-технічною інформацією неможливий успішний розвиток економіки, ухвалення цього Закону було прогресивним і знаковим.

Закон України «Про наукову і науково-технічну експертизу» від 10 лютого 1995 р. визначив правові, організаційні та фінансові основи експертної діяльності в науково-технічній сфері, а також загальні основи і принципи регулювання суспільних відносин у галузі організації й проведення наукової та науково-технічної експертизи⁴.

Наукова і науково-технічна експертиза - це діяльність, метою якої є дослідження, перевірка, аналіз та оцінка науково-технічного рівня об'єктів експертизи і підготовка обґрунтованих висновків для прийняття рішень щодо таких об'єктів.

Наукова і науково-технічна експертиза проводяться з метою забезпечення наукового обґрунтування структури і змісту пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки, наукових, науково-технічних, соціально-економічних, екологічних програм та проектів, експертні оцінки стають підґрунтям для визначення напрямів науково-технічної діяльності.

Важливість ухвалення Закону України «Про наукову і науково-технічну експертизу» визначається й тим, що на основі експертних висновків робиться оцінка ефективності використання науково-технічного потенціалу, результатів досліджень.

З прийняттям 28 червня 1996 року Конституції України закладені конституційні засади державної політики у сфері наукової та науково-технічної діяльності.

Відповідно до статті 54 Конституції України громадянам гарантується свобода літературної, художньої, наукової і технічної творчості, захист інтелектуальної власності, їхніх авторських прав, моральних і матеріальних інтересів, що виникають у зв'язку з різними видами інтелектуальної діяльності.

Кожний громадянин має право на результати своєї інтелектуальної, творчої діяльності; ніхто не може використовувати або поширювати їх без його згоди, за винятками, встановленими законом.

Держава сприяє розвитку науки, встановленню наукових зв'язків України зі світовим співтовариством⁵.

На основі сформованих конституційних принципів відбувалось вдосконалення законодавства про науку і науково-технічну діяльність. Насамперед потребував оновлення базовий Закон «Про основи державної політики у сфері науки і науково-технічної діяльності». Він викладений в новій редакції 1 грудня 1998 р. та отримав назву «Про наукову і науково-технічну діяльність». У Законі враховані нові реалії розвитку держави і суспільства.

Цей Закон визначив наукову діяльність як інтелектуальну творчу діяльність, спрямовану на одержання і використання нових знань, а науково-технічну діяльність як інтелектуальну творчу діяльність, спрямовану на одержання і використання нових знань у всіх галузях техніки і технологій та закріпив правовий статус суб'єктів наукової та науково-технічної діяльності.

У зв'язку із встановленням у Конституції України системи державних органів та закріпленням їх компетенції, Закон визначив повноваження Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України та центральних органів виконавчої влади щодо

здійснення державного регулювання у сфері наукової і науково-технічної діяльності.

До переваг оновленого Закону можна віднести чітке визначення форм і методів державного регулювання та управління у науковій і науково-технічній діяльності.

Закон також встановлює умови та порядок надання державної підтримки науковим установам, діяльність яких має важливе значення для життєдіяльності суспільства.

Таким чином, Закон «Про наукову і науково-технічну діяльність» врегулював відносини, пов'язані з науковою й науково-технічною діяльністю та мав за мету створити умови для підвищення ефективності наукових досліджень і використання їх результатів для забезпечення розвитку всіх сфер суспільного життяб.

Практичне застосування певних норм законодавства виявляло деякі прогалини та недоліки у правовому регулюванні. Крім того, суспільний розвиток вимагає вдосконалення законодавчої бази. Тому в подальшому до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» майже щороку вносились відповідні зміни й доповнення.

До важливих актів, які обумовлюють перспективи науково-технологічного та інноваційного розвитку відносять Постанову Верховної Ради України «Про Концепцію науково-технологічного й інноваційного розвитку України»⁷.

Концепція ґрунтується на визнанні того, що науково-технологічний та інноваційний розвиток є невід'ємною складовою задоволення широкого комплексу національних інтересів держави, що реальну незалежність і безпеку мають лише країни, здатні забезпечувати оволодіння новими знаннями та ефективно їх використання. Однією з основ Концепції стає віднесення збереження та підвищення якості науково-технологічного потенціалу до пріоритетних національних інтересів України⁸.

Концепція містить основні цілі, пріоритетні напрями та принципи державної науково-технічної політики, механізми прискореного інноваційного розвитку, орієнтири структурного формування

науково-технологічного потенціалу та його ресурсного забезпечення. Вона визначає засади взаємовідносин між державою та суб'єктами наукової та науково-технічної діяльності, які ґрунтуються на необхідності пріоритетної державної підтримки науки, технологій та інновацій як джерела економічного зростання, складника національної культури, освіти та сфери реалізації інтелектуального потенціалу громадян. Дія Концепції розрахована на період стабілізації економіки та досягнення постійного її розвитку.

Важливим кроком було ухвалення Закону України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки» від 11 липня 2001 р., який врегулював правові, фінансові й організаційні засади цілісної системи формування та реалізації пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки в Україні⁹. Пріоритетні напрями розвитку науки і техніки формуються на п'ять років на підставі прогнозу розвитку науки і техніки і є складовою прогнозу економічного і соціального розвитку України.

Цей закон визначив пріоритетні напрямки розвитку науки і техніки на період до 2006 року. З метою перегляду пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки у 2010 році Закон викладено в новій редакції.

Схвалення довгострокових програм наукових досліджень є необхідним для економічного та соціального розвитку країни та збереження наукового потенціалу.

Важливим питанням є ефективне використання коштів державного бюджету та майнового комплексу академій щодо забезпечення наукових досліджень та їх впровадження в економіку.

З метою забезпечення ефективного використання майнового комплексу Національної академії наук України з урахуванням її загальнодержавного статусу та необхідності задоволення державних і суспільних потреб 7 лютого 2002 року Верховною Радою України було ухвалено Закон України «Про особливості правового режиму майнового комплексу Національної академії наук України». Цим Законом були визначені повноваження Національної академії наук України щодо списання, продажу майна, яке знаходиться на її ба-

лансі, передачі його з балансу на баланс та в оренду, надано права Національній академії наук України, її організаціям бути засновниками підприємств змішаної форми власності, забезпечено захист нерухомого майна та земельних ділянок Національної академії наук України від стягнення за борги, відчуження та вилучення.

Надання Національній академії наук України таких повноважень забезпечило правову захищеність майна академії, підвищило відповідальність за його використання, розширило джерела фінансування наукових досліджень та оновлення матеріально-технічної бази науки. У зв'язку з цим норми законодавства щодо майнового комплексу Національної академії наук поширено на майновий комплекс галузевих академій наук (Законом України від 29 червня 2004 р. N 1911-IV Закон викладено у новій редакції).

У Законі України «Про особливості правового режиму діяльності Національної академії наук України, галузевих академій наук та статусу їх майнового комплексу»¹⁰ визначаються особливості правового режиму діяльності Національної академії наук України, галузевих академій наук - Української академії аграрних наук, Академії медичних наук України, Академії педагогічних наук України, Академії правових наук України, Академії мистецтв України - та особливості управління державним майном, яке закріплено за установами, організаціями та підприємствами, які перебувають у віданні Національної академії наук України та галузевих академій наук.

Необхідність становлення інноваційного розвитку економіки на початку XXI століття викликала потребу його законодавчого забезпечення.

Стратегічна мета переходу до інноваційної моделі економіки була поставлена у згаданій вище Концепції науково-технологічного й інноваційного розвитку України.

Закон України «Про інноваційну діяльність» від 04 липня 2002 р. визначив правові, економічні та організаційні засади державного регулювання інноваційної діяльності в Україні, встановлює форми

стимулювання державою інноваційних процесів і спрямований на підтримку розвитку економіки України інноваційним шляхом¹¹.

Головною метою державної інноваційної політики Закон визначив створення соціально-економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення, розвитку й використання науково-технічного потенціалу країни, забезпечення впровадження сучасних екологічно чистих, безпечних, енерго- та ресурсозберігаючих технологій, виробництва та реалізації нових видів конкурентоздатної продукції.

Закон передбачав надання фінансової підтримки суб'єктам інноваційної діяльності та визначав джерела такої підтримки. Однак ці норми так і не були реалізовані, законами про державний бюджет на 2003, 2004 та 2005 роки зупинялись норми щодо податкових та митних пільг. А Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет на 2005 рік» та деяких інших законодавчих актів України» із Закону «Про інноваційну діяльність» виключені статті, що передбачали особливості оподаткування та митного регулювання інноваційних підприємств.

«Інноваційний розвиток економіки країни перш за все залежить від впровадження новітніх розробок у виробництво та їх успішної подальшої комерціалізації. Сполучним етапом в інноваційному процесі між дослідженнями в науковій сфері та втіленням результатів досліджень у виробничій сфері є трансфер технологій - передача технології на основі умов договору, в результаті якого відбувається зміна майнових прав власника»¹².

В Україні становлення правил трансферу технологій розпочалось з 2006 року. Закон України «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій» від 14 вересня 2006 року спрямований на забезпечення ефективного використання науково-технічного та інтелектуального потенціалу України, технологічності виробництва продукції¹³.

Закон визначив поняття трансферу технологій та встановив форми державного регулювання у сфері трансферу технологій і види договорів про трансфер.

У 2012 році з метою активізації діяльності у сфері трансферу технологій, як складової частини інноваційної діяльності в Україні цей Закон було викладено в новій редакції.

Зокрема, уточнено та доповнено деякі терміни, визначено нові, розширено повноваження уповноваженого органу у сфері трансферу технологій, започатковано реєстрацію переданих технологій, що створені за державні кошти. Крім того, Закон врегулював питання джерел фінансування діяльності суб'єктів господарювання, що пов'язані з трансфером технологій та запровадив введення додаткових механізмів стимулювання діяльності у сфері трансферу технологій.

Закон України «Про наукові парки» від 25 червня 2009 р. регулює правові, економічні, організаційні відносини, пов'язані із створенням та функціонуванням наукових парків, і спрямований на інтенсифікацію процесів розроблення, впровадження, виробництва інноваційних продуктів та інноваційної продукції на внутрішньому та зовнішньому ринках¹⁴.

Згідно з цим Законом науковий парк - юридична особа, що створюється з ініціативи вищого навчального закладу та/або наукової установи шляхом об'єднання внесків засновників для організації, координації, контролю процесу розроблення і виконання проектів наукового парку.

Науковий парк створюється з метою розвитку науково-технічної та інноваційної діяльності у вищому навчальному закладі та/або науковій установі, ефективного та раціонального використання наявного наукового потенціалу, матеріально-технічної бази для комерціалізації результатів наукових досліджень і їх впровадження на вітчизняному та закордонному ринках.

Пріоритетні напрями діяльності наукового парку - економічно і соціально зумовлені наукові, науково-технічні та інноваційні напрями діяльності, що відповідають меті створення наукового парку, галузевому профілю, враховують потреби регіону (території), в якому створено науковий парк.

Як свідчить світовий досвід, для підвищення конкурентоспроможності економіки необхідна активізація інноваційної діяльності, а якісне нормативно-правове забезпечення впровадження нових ідей є обов'язковою умовою інноваційного розвитку.

У 2011 році з метою забезпечення інноваційної моделі розвитку економіки шляхом концентрації ресурсів держави на пріоритетних напрямках науково-технічного оновлення виробництва, підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції на внутрішньому і зовнішньому ринках ухвалено Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні»¹⁵.

Необхідність ухвалення закону про пріоритетні напрями інноваційної діяльності викликана світовими тенденціями в науково-технологічному розвитку.

Українське законодавство про науку протягом свого становлення розвивалось та частково оновлювалось на потребу часу. Як правильно зазначає А.О. Селіванов, дбати про науку неможливо без досконалих законів¹⁶.

Загалом в Україні створена законодавча база у сфері науки і науково-технічної діяльності. Однак, навіть досконале законодавство не матиме жодного впливу на розвиток науки і суспільства без ефективної реалізації. Протягом багатьох років не виконуються в повному обсязі норми законодавства щодо фінансування науки, не існує дієвих механізмів довгострокового планування розвитку науки.

Виходячи з реалій сьогодення, на нашу думку постає проблема не часткового вдосконалення законодавчих та інших нормативних актів у сфері наукової та науково-технічної діяльності, а повної їх модернізації. В цьому процесі потрібно врахувати кращий світовий досвід і зберегти свої традиції та надбання.

Сучасне суспільство динамічно розвивається та вимагає якісно нових підходів до регулювання науки.

Оновлене законодавство про науку має бути спрямоване на створення нових підходів до управління наукою та економічно сприятливих умов для науки, забезпечення прозорості фінансу-

вання здійснення наукових досліджень. Метою державної політики у сфері науки та наукової діяльності повинно стати розширення можливостей українських вчених. Водночас, норми законодавства, що регулює наукову та науково-технічну діяльність мають бути приведені до світових стандартів.

Вже зроблені позитивні кроки на цьому шляху. Після ухвалення у 2014 році Закону України «Про вищу освіту» створені умови для зближення освіти і науки, академічної мобільності.

Зокрема, Закон передбачає можливість надання статусу дослідницького університету національному вищому навчальному закладу. Крім того, тепер вищі навчальні заклади мають можливість створення спільних освітніх і наукових програм з іноземними вищими навчальними закладами, науковими установами, організаціями, відрядження за кордон педагогічних, науково-педагогічних та наукових працівників для роботи, залучення таких працівників іноземних вищих навчальних закладів для участі в педагогічній, науково-педагогічній та науковій роботі у вищих навчальних закладах України. (стаття 74 Закону України «Про вищу освіту»)¹⁷.

Потребують врегулювання в законодавстві про науку і науково-технічну діяльність питання надання можливості науковим працівникам підвищувати кваліфікацію та проводити дослідження за кордоном без втрати свого наукового стажу в Україні, створення умов, які б заохочували молодих науковців та підвищення соціального статусу вченого.

Сучасне законодавство про наукову та науково-технічну діяльність сприятиме розвитку науки, а розвиток науки, в свою чергу – розвитку України, як сучасної, високотехнологічної держави.

1. *Про наукову і науково-технічну діяльність* : Закон України №1977-ХІІ // ВВР України. – 1992. – № 12. – Ст. 165. 2. *Нагребельний В.П.* Правовий статус Національної академії наук України та проблеми його вдосконалення / В. П. Нагребельний // Часопис Київського університету права. – 2013.– № 2. –С. 6-7. 3. *Про нау-*

ково-технічну інформацію : Закон України 3322-ХІІ // ВВР України. – 1993. – № 33. – Ст. 345. **4. Про наукову і науково-технічну експертизу** : Закон України № 51/95-ВР // ВВР України. – 1995. – № 9. – Ст. 56. **5. Конституція України** від 28 червня 1996 року // ВВР України. – 1996. – № 30 (23.07.96). – Ст. 141; Офіційний вісник України. – 2010. – № 72/1 (01.10.2010). – Ст. 2598. **6. Про наукову і науково-технічну діяльність** : Закон України №1977-ХІІ // ВВР України. – 1992. – № 12. – Ст. 165. **7. Селіванов А.О.** Наука і закон : перший досвід системного аналізу законодавства у сфері науки і науково-технічної діяльності / Селіванов А.О. – К. : Логос, 2003. – С. 19. **8. Про Концепцію науково-технологічного та інноваційного розвитку України** : Постанова Верховної Ради України № 916-ХІV від 13.07.1999 // Відомості ВВР України. – 1999. – № 37. – Ст. 336. **9. Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки** : Закон України №2623-ІІІ // ВВР України. – 200. – № 48. – Ст.253. **10. Про особливості правового режиму діяльності Національної академії наук України, галузевих академій наук та статусу їх майнового комплексу** : Закон України № 3065-ІІІ // ВВР України. – 2002. – № 30. – Ст.205. **11. Про інноваційну діяльність** : Закон України №40-ІV // ВВР України. – 2002. – № 36. – Ст. 266. **12. Жураковська М.Б.** Проблеми нормативного забезпечення трансферу технологій в Україні [Електронний ресурс] / М. Б. Жураковська // Економічний вісник Національного гірничого університету. – 2012. – № 3. – С. 63-70. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/evngu_2012_3_11.pdf **13. Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій** : Закон України № 143-V // ВВР України. – 2006. – № 45. – Ст.434. **14. Про наукові парки** : Закон України № 1563-VI // ВВР України. – 2009. – № 51. – Ст. 757. **15. Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні** : Закон України № 3715-VI // ВВР України. – 2012. – № 19-20. – Ст.166. **16. Селіванов А.О.** Цит. праця. – С. 190. **17. Про вищу освіту** : Закон України № 1556-VII // ВВР України. – 2014. – № 37-38. – Ст. 2004.

Nekoliak Roman. Formation and development of legislation on science and scientific and technical activities in Ukraine

The creation of modern legislative basis for science and scientific and technical activities is a prerequisite of modern time as further development of state, to great extent, depends on establishment of qualitative scientific and educational spheres. The intelligent resource defines the place of the state in the geopolitical scale.

Researching the issues of scientific regulation activity on modern stage and introducing of proposals on its improvement it is necessary that, one should pay attention to historical experience of such regulation.

The article is devoted to the analysis of national legislation in the field of science and scientific and technical activity, its analysis is aimed to generating innovative proposals for improvement.

Since the proclamation of Independence of Ukraine legislation on science and education has started to form.

The constitutional principles of state policy in sphere of science and education have been established together with adoption of The Constitution of Ukraine. Improvement of legislation on science and education took place basically on the ground of already formed constitutional principles.

Development of society demands improvement of legislative basis and constant attention of lawmakers to it. The necessity of innovative economic development has boosted the demand for its legislative provision.

Laws on Scientific Activities designed to solve practical issues of functioning of scientific sphere. Therefore, laws should keep abreast of the times.

Legal regulation of scientific activity should ensure the progress of science and technology by searching for new approaches and methods of its administration. By scraping outmoded practices.

Even a perfect legislation will not have any influence on science development without its effective implementation.

According to urgent social-economic needs state legislation in the field of science requires generic transformation.

Scientists are primarily interested in developing more effective legal institutions. Legal regulation of scientific activity primarily aimed at pro-

tecting the intellectual creativity of scientist and its social warranty. Scientists should know their rights and legal opportunities to protect them.

Effective modernization of domestic legislation in the field of science and scientific and technical activity is necessary for true integration in European Higher Education Area and European Research Area. Legislation norms that serve to regulate science and education activity, should meet world standards.

The focus is determined on introduction of new approaches for science administration and creation of economy-friendly environment for scientist for transparent funding of scientific researches. Opportunity extension for Ukrainian scientist should become the main target of state policy in the field of science and scientific and technical activity.

Such burning issues as possibilities for Ukrainian scientist of taking part in academic exchange programs with foreign colleagues, improvement of social warranties of Ukrainian scientist, participating in international conferences, symposia in order to establish friendly ties among scientist around the world. Such policy promotes abolishment of barriers and union of cultures as well as distribution of common European values.

Progressive legislation in the field of science and scientific and technical activity will ensure more effective use of scientific, technical and human resources.

The main purpose of legislation changes in the sphere mentioned above is an establishment of modern Ukraine by taking into precise consideration its science and scientific needs - as decisive condition of development.

Key words: science, scientific and technical activities, law, legislation.